

ov
on

Παναγιώτης Καλογιάννης
Panagiotis Kalogiannis

**ον
ον**

**Παναγιώτης Καλογιάννης
Panagiotis Kalogiannis**

στον πατέρα μου

Παναγιώτης Καλογιάννης

Εξετάζοντας με ενάργεια τη χαρακτηριστική ανθρωπολογία του Καλογιάννη, ακολουθούμε μια εικαστική διαδρομή, με εκκίνηση το πορτρέτο και κατάληξη το χάος, μέσα από μια διάθεση κατανόησης και χαρτογράφησης των τεχνολογικο-κοινωνικών συνθηκών που ορίζουν και οριοθετούν τον ψυχισμό και γενικότερα την οντολογική υπόσταση του ανθρώπου. Εκκινώντας με πρόσωπα, στα πρώτα χαρακτηριστικά του έργα, χρησιμοποιεί μέσα απλά, λιτά, χωρίς εντάσεις, πιο κοντά στη ρεαλιστική απεικόνιση, με έμφαση στο συναίσθημα, ενώ αργότερα εστιάζει στην αποτύπωση του ίχνους που άφησε το πραγματικό στο συνειδητό ή στο ασυνειδητό με μια πιο σουρεαλιστική διαπραγμάτευση.

Μορφοποιεί τα φανταστικά και ανοίκει υβριδικά πλάσματά του, που προκύπτουν, μέσα από μία παιγνιώδη εμπλοκή τεχνολογίας με το ανθρώπινο στοιχείο, με μια τάση για ατομικισμό και παραλογισμό. Αποτυπώνει ένα ανεξέλεγκτο παιχνίδι του υποσυνειδήτου, χωρίς όμως την κενότητα της απλά επιφανειακής καταγραφής του. Μπορεί αυτή η καταγραφή να λειτουργεί ως σημείο εκκίνησης αλλά τελικά καταλήγει ως αξιολόγηση και κριτική του ανθρώπου σε σχέση με τον εαυτό του και την κοινωνία.

Με απρόσκοπτη έρευνα στη συγκρότηση του γλωσσολογικού του ιδιολέκτου και στην ερμηνευτική εικαστική του πορεία, με τον συνδυασμό ετερόκλητων στοιχείων και αιφνιδιαστικό χιούμορ, χρησιμοποιεί το τερατώδες, το γελοίο και το ανησυχαστικό, το ατελές, το αλλοιωμένο, προκαλώντας αμηχανία και υπηρετώντας ταυτόχρονα την αισθητική της ασχήμιας και του διφορούμενου, συντάσσοντας μια σύγχρονη εκδοχή του γκροτέσκο ως αποκύημα της αγωνίας και των φόβων του καιρού μας.

Μέσα από τη μελέτη των συνθετικών του στοιχείων, διακρίνουμε στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του αρετές δασκάλων της χαρακτηριστικής: Το άτιθασο χάος του Dusan Kallay, την αίσθηση του μέρους έναντι του όλου του Albin Brunovsky, την οξύτητα της γραφής του Νικόλαου Βεντούρα, την ένταση και ενέργεια του Georg Baselitz, την ποιητική ωμότητα του Egon Schiele και τις απροσδόκητες ενεργητικές δράσεις που μορφοποιεί με αυτονομία τα έργα του ο Pierre Soulage.

Σφιχτά συγκροτημένα σχήματα δομούν την ζωγραφική του επιφάνεια χωρίς χαλαρότητα με χειρονομίες πάνω σε μαύρες κηλίδες χρώματος, χειρονομίες και μαύρα πλακάτ να ορίζουν τους όγκους του στο άσπρο, απροσδιόριστο φόντο, καθώς ο

Panagiotis Kalogiannis

If we examine Kalogiannis' engraving anthropology with a lucid mind, we will follow an artistic path that begins with the portrait and ends in chaos, seeking to understand and outline the technological-social conditions that determine and define the psyche and general ontological essence of man. Starting with faces in his first engraving works, the artist uses materials that are simple, plain, without intensity, creating works that are closer to realistic representation, placing emphasis on feelings, whereas later he focuses on portraying the trace left by reality on the conscious or subconscious, using a more surreal approach.

He gives shape to his imaginary and unfamiliar hybrid creatures, which arise from a playful intermingling of technology and the human element, with a tendency towards individualism and the absurd. He depicts an uncontrollable game of the subconscious, but without the emptiness of his mere superficial recording. This recording may function as a starting point, but it eventually ends in an assessment and critique of man's self and society.

By continually investigating the constitution of his language-making idiolect, as well as his interpretative artistic direction, and by combining contrasting elements and employing his surprising humour, he uses that which is monstrous, ridiculous, unsettling, imperfect and distorted, thus causing unease and at the same time serving the aesthetics of ugliness and ambiguity, creating a modern version of grotesqueness as a figment of the anxiety and fears of our time.

When studying the elements of his compositions, one finds in his unique characteristics some of the qualities of the great teachers of engraving: The unruly chaos of Dusan Kallay, the sense of one against all in Albin Brunovsky's work, the acuteness of Nikolaos Venturas' style, the intensity and energy of Georg Baselitz, the poetic rawness of Egon Schiele and the unexpected energetic actions with which Pierre Soulage independently creates his work.

Tightly structured shapes form his painting surface, without any laxity, along with engravings on black paint smears, gestures and solid black shapes outlining his structures on the white, undefined background, while the ostracism of space gives his work a certain incongruous and timeless character which is intensified by the depiction of the part and not of the whole. The painting surface transcends the boundaries of the canvas to include

εξοβελισμός του χώρου προσδίδει στα έργα ένα άτοπο και άχρονο χαρακτήρα που ενισχύεται με την αποτύπωση του μέρους και όχι του όλου. Η ζωγραφική επιφάνεια εκτείνεται πέρα και έξω από τον καμβά φιλοξενώντας τις μεταλλικές αποδόσεις με γραμμές και με μαλακές καμπύλες την ανθρωπινή σάρκα.

Οι τονικές διαβαθμίσεις μαρτυρούν την προσπάθεια χαλιναγώγησης της έντασης και του εντασιακού αποτελέσματος. Τα μαύρα πλακάτ και οι γραμμές εκεί που συναντώνται δεν δημιουργούν χώρο αλλά απλώς διαφοροποιούν τους όγκους διασπώντας την τάξη των πραγμάτων.

Στην καλλιτεχνική πράξη τον συνεπαίρνει η συναισθηματική ένταση και ο ρυθμός που ενέχει η εικόνα. Με σημείο εκκίνησης τις εμμονές του ξεκινά τα νέα έργα επεξεργαζόμενος πάντα 7-8 μήτρες ταυτόχρονα, για να αποσυμπιέξει τις εντάσεις και να επιφέρει ισορροπίες διοχετεύοντας την ένταση ως εμπλοκή του ασυνειδήτου με το συνειδητό, μέσα από λογική και το συναίσθημα ώστε να επιφέρουν το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Οι ανθρώπινες φιγούρες του απεικονίζονται διαλυμένες και κατακερματισμένες σε αποσύνθεση αλλά ίσως και σε ανασυγκρότηση... Άμορφες, απρόσωπες με τεχνικά μέρη να αντικαθιστούν ανθρώπινα, παραβιάζουν τη λογική του αρμονικού σώματος ώστε κάθε μέλος του να λειτουργεί αυτόνομα, εκφράζοντας τον κατακερματισμό, την αποδόμηση, τη μετάπλαση ή τον μετασχηματισμό του κάτω από την επίρεια της τεχνολογίας και της αποξένωσης.

Ενώ είναι εξαρτημένες από τα συστήματα που τις διαπερνούν δεν μπορούν να τα απορρίψουν τελείως. Προσπαθούν απεγνωσμένα να απεγκλωβιστούν από όλες αυτές τις κοινωνικοψυχολογικές συνθήκες που τα κρατούν δέσμια αναζητώντας απεγνωσμένα την απελευθέρωση. Ήδη το ίδιο το σώμα και η ευάλωτη στο χρόνο φύση του, εγκλωβίζουν το πνεύμα, μεγεθύνοντας τις αποστάσεις από την πραγμάτωση των οραμάτων και των επιθυμιών μας. Η φθαρτή σωματική οντότητα εγκλωβίζει τον άνθρωπο ενώ η πνευματική κατάσταση τον απελευθερώνει.

Αποκύψα της εικαστικής του σκέψης και καλλιτεχνικής συμπεριφοράς τα ανθρωποειδή του υποκειμένα μετατρέπονται σε όντα σχεδόν απελευθερωμένα από τους περιορισμούς του χωροχρόνου στο σώμα τους, εξοπλισμένα έτοιμα να αντιδράσουν σε μια επερχόμενη απειλή, ενάντια σε ιδεοληψίες κι ένα συνειδησιακό εγκλωβισμό. Ως μορφοποιήσεις του ανήσυχου, προβολές αρνητικών όψεων σε ένα ευρύτερο ψυχολογικό πλαίσιο, ειδωλοποιούν την εισβολή του ασυνειδήτου κό-

metal depictions of the lines and soft curves of human flesh.

The tonal shades provide evidence of his efforts to restrain the intensity and the result of this intensity. The solid black shapes and points where the lines meet do not create space; they simply differentiate the structures, thus disrupting the order of things.

During the artistic act he is enraptured by the emotional intensity and rhythm of the image. He uses his obsessions as a starting point in his new works. He always works on 7-8 moulds simultaneously in order to decompress the intensity and create a balance, channelling the intensity of the encounter between the conscious and unconscious through sense and emotion in order to bring about the desired result.

The human figures portrayed as being broken and fragmented, in decomposition and perhaps even in re-composition... shapeless, faceless figures with artificial parts replacing human parts, violate the logic of the harmonious body so that each part can function autonomously, expressing its fragmentation, deconstruction, reshaping and transformation under the influence of technology and alienation.

While being dependent on the systems that penetrate them, they cannot entirely reject them. They make desperate efforts to emancipate themselves from all these socio-psychological conditions that bind them, desperately seeking freedom. The body itself and its nature of being vulnerable to time, trap the spirit, thus making the fulfilment of our dreams and desires a more distant reality. Man's frail bodily entity traps him, while his spirituality frees him.

As a figment of his artistic thought and behaviour, his humanlike subjects are transformed into beings that are almost free from the restrictions that time and space place on their bodies. These beings are equipped and ready to counter a rising threat, and to fight against obsessions and the entrapment of the conscious. As embodiments of restlessness and projections of negative aspects in a broader psychological framework, they idolise the invasion of the territories of the daily conscious by the unconscious world, often forming part of a non-space and surrounded by gestural marks and engravings. Although grotesque, they contain a distinct subsurface conceptual structure and a poetic grace expressed through subtle renderings of emotion and psychological penetrations. This is achieved through the artist's style, which is defined by obsession, patience and a ten-

σμου στις επικράτειες της καθημερινής συνείδησης, πολλές φορές εντασσόμενα σε ένα μη χώρο, πλαισιωμένα με χειρονομιακές σίξεις και χαράξεις. Αν και γκροτέσκο, ενέχουν μία διακριτή υποδόρια εννοιολογική συγκρότηση αλλά και ποιητική ευγένεια σε λεπτές αποδόσεις συναισθημάτων και ψυχολογικών δεισδύσεων, που κερδίζεται μέσα από την γραφή του καλλιτέχνη με εμμονή, υπομονή και μία τάση τελειοθρίας, απομάκρυνσης από κάθε είδους ευκολία και φυγοπονία.

Άχρονα πλάσματα χωρίς σύγχυση και δίχως ταύτιση που ενέχουν την εμπειρία του παρελθόντος την αγωνία του παρόντος και την αβεβαιότητα του μέλλοντος συντηρούν την παλιά ισορροπία ανάμεσα στην πραγματικότητα και την φαντασία, ανάμεσα στην ζωή και το όνειρο. Διατηρούν υπαινιγμούς για την προέλευση τους με ένα σχόλιο για την ανεπάρκεια της ανθρώπινης φυσικής και πνευματικής τους ύπαρξης που η υποστήριξή της κρίνεται αναγκαίο να καταφύγει στην τεχνολογία, βυθίζοντάς μας σε ένα ανελέητο όραμα.

Μαρία Κενανίδου
Ιστορικός Τέχνης

dency towards perfectionism, far from any form of convenience and idleness.

Timeless creatures which cannot be confused or identified, and which have the experience of the past, the anxiety of the present and the uncertainty of the future, maintain the old balance between reality and imagination, between life and the dream. They hint at their origin with comments on the inadequacy of their physical and spiritual human existence, which must resort to technology in order to be maintained, thus throwing us into a merciless vision.

Maria Kenanidou
Art Historian

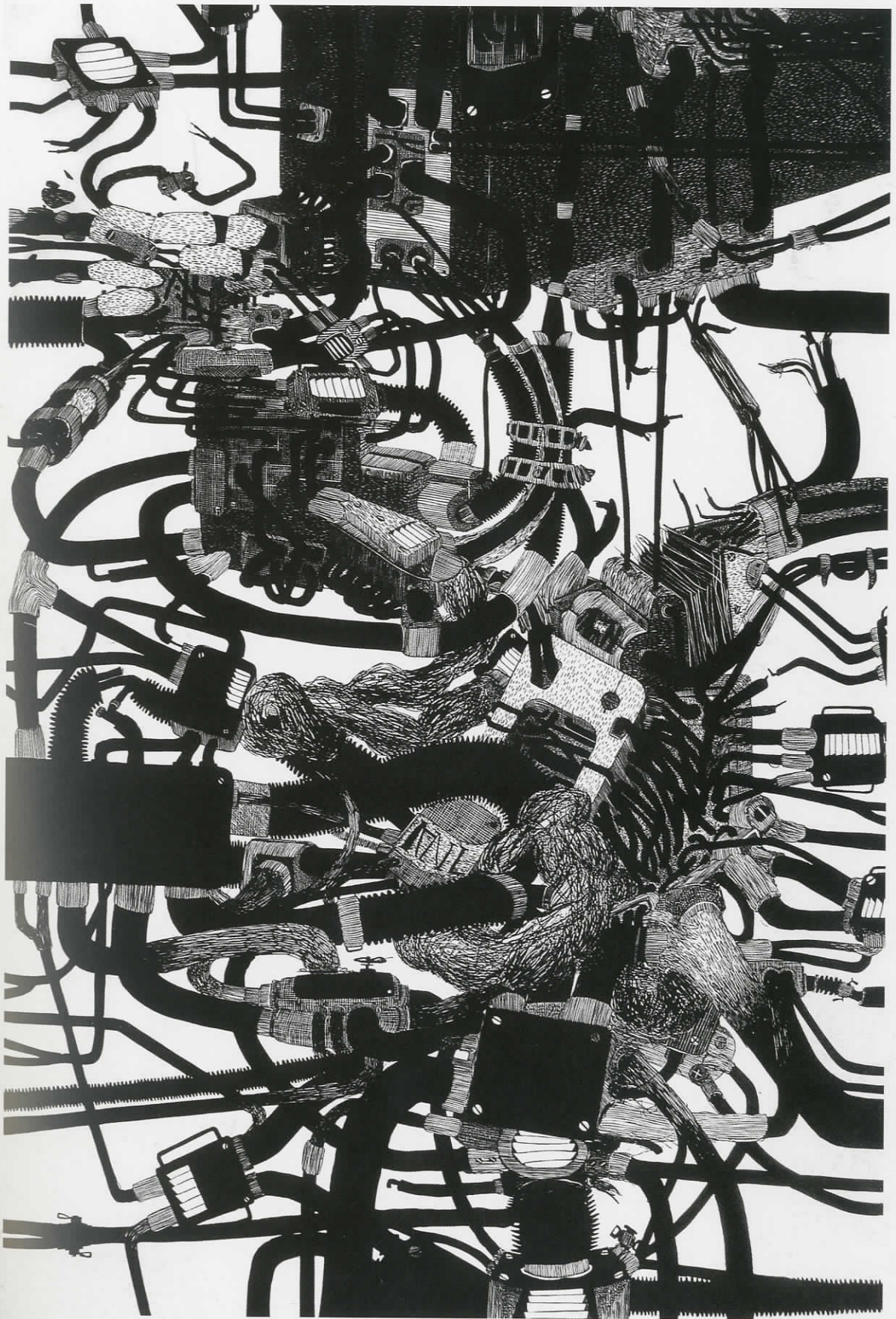
Σειρά «Άπλο»
χαρακτικό, λινόλαιο
60x90 εκ., 2009

Series "Untitled"
print, linocut
60x90 cm, 2009

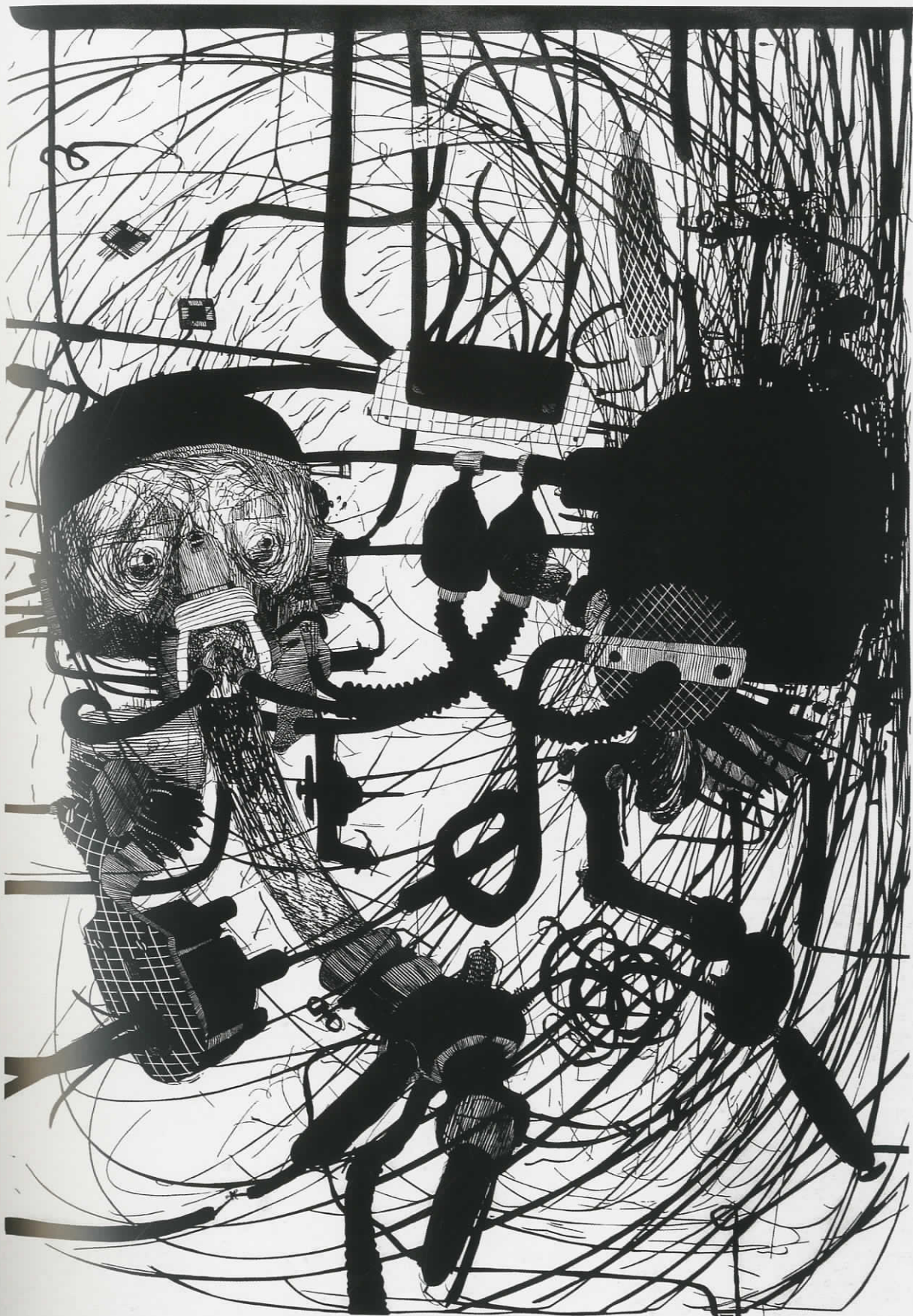

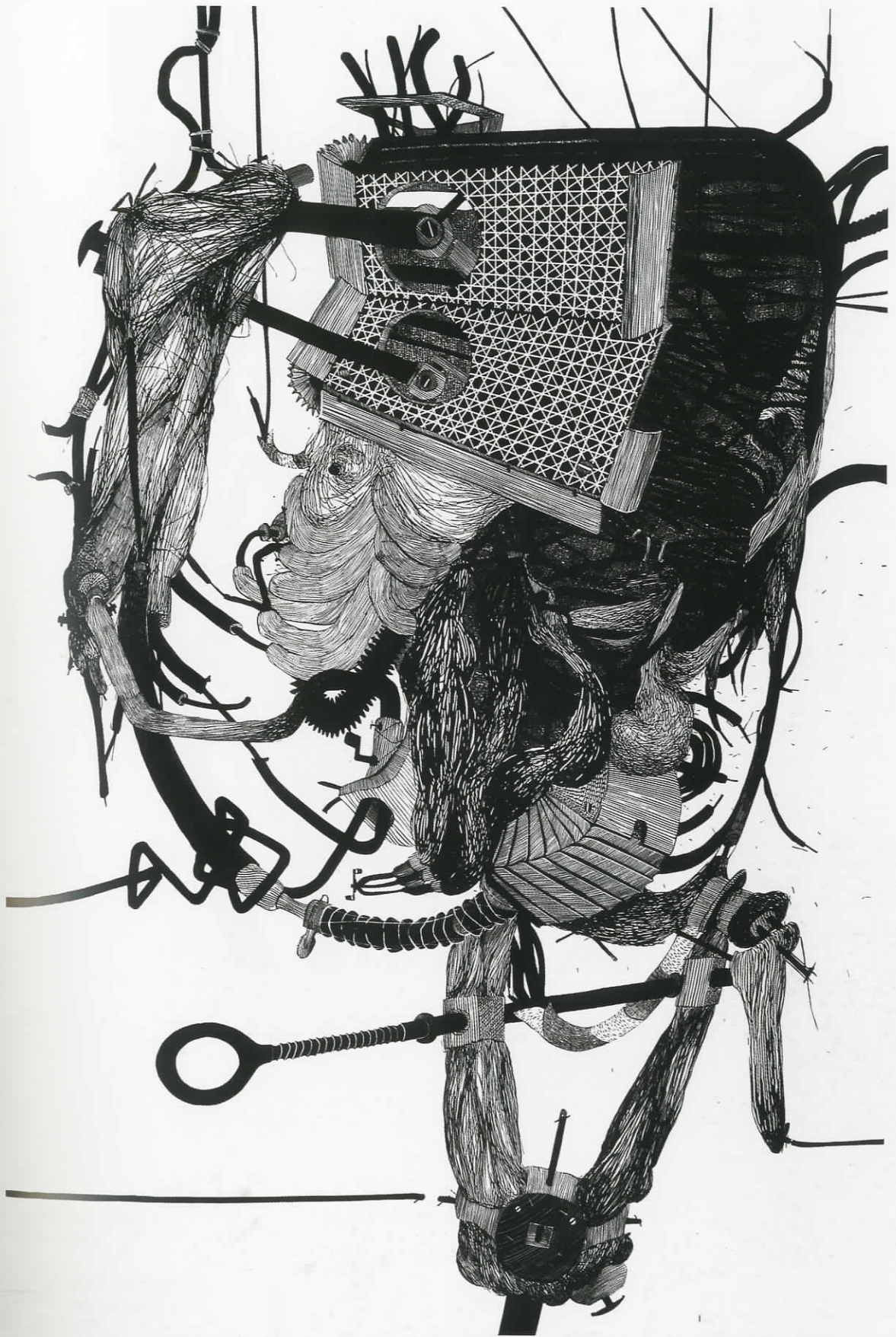

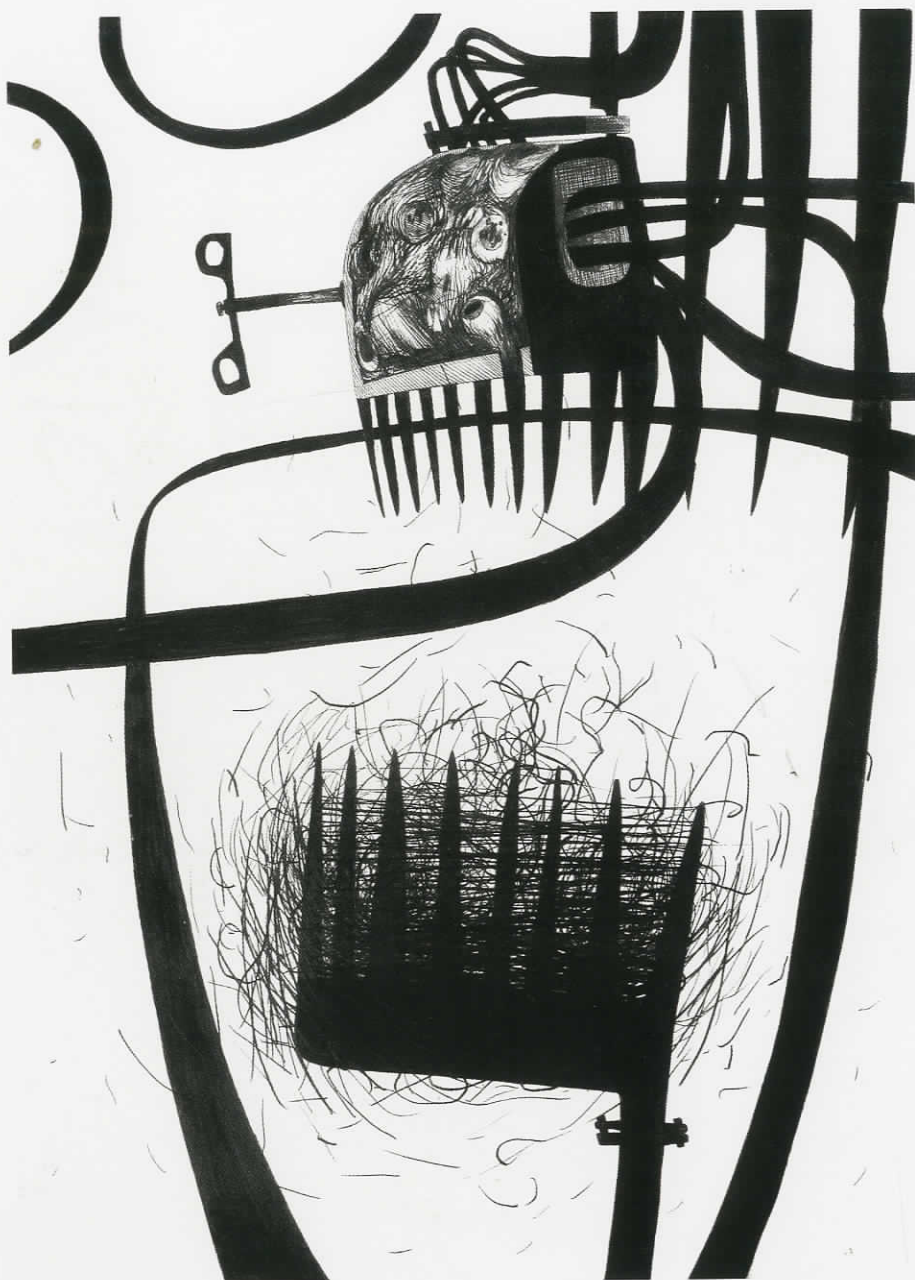

Σειρά «Άπιλο»
σκέδιο, μολύβι σε χαρτί
60x84 εκ., 2010

Series "Untitled"
drawing, pencil on paper
60x84 cm, 2010

Παναγιώτης Καλογιάννης

Γεννήθηκε το 1983 στη Ρουμανία. Ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη.

2004-2010 Σπουδάζει χαρακτική στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του ΑΠΘ, υπό την διδασκαλία του Μανόλη Γιανναδάκη.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ

- 2010 10ο Φεστιβάλ εικαστικών τεχνών, 13 γκαλερί προτείνουν νεαρούς καλλιτέχνες, πεδίο δράσης Κόδρα, Θεσσαλονίκη
- 2009 «Χαρακτική», Έκθεση του εργαστηρίου χαρακτικής του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του ΑΠΘ, μουσείο σύγχρονης τέχνης, Φλώρινα
LINOCUTS, Έκθεση χαρακτικής, Δημήτρη Καρλαφτόπουλου και Παναγιώτη Καλογιάννη, γκαλερί Vlassis Art Com, Θεσσαλονίκη
«Why cinema now?» 50ό φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Έκθεση φοιτητών των Σχολών Καλών Τεχνών Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Φλώρινας, MIET, Θεσσαλονίκη
- 2008 Συμπόσιο χαρακτικής στο Σίτσεβο, Γκαλερί σύγχρονης τέχνης Nis, Σερβία
«Δημιουργώ άρα υπάρχω», Εικαστικό Πανόραμα στην Ελλάδα 3, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη
10η Διεθνής έκθεση χαρακτικής Καϊχαπονα, Οουρένσε-Ισπανία
5η Μπιενάλε των φοιτητών των Ανωτάτων Σχολών Καλών Τεχνών της Ελλάδας, Κρήτη
1η Τριενάλε χαρακτικής-εκτυπώσεων, Κέντρο Χαρακτικής Ήλιος δήμου Νεάπολης, Θεσσαλονίκη
13η Διεθνής τριενάλε μικρής φόρμας, Λοτζ-Πολωνία
«Ex-Presso» 4 νέοι καλλιτέχνες, γκαλερί Παπατζίκου, Βέροια
2η Διεθνής τριενάλε Ex Libris, Λευκάδα
ΑΠΘ 10 Χρόνια Εργαστήριο Χαρακτικής, Πολιτιστικό Κέντρο του MIET, Θεσσαλονίκη
- 2007 «Η Κρυμμένη Διάσταση της Χαρακτικής και των Τυπωμάτων» Ομαδική έκθεση φοιτητών του τμήματος χαρακτικής της Σχολής Καλών Τεχνών, RED gallery, Αθήνα
3η Διεθνής Συνάντηση Σύγχρονης Τέχνης Belle Arte Lamia 2007, Λαμία
- 2006 «Έκθεση χαρακτικών», Ομαδική έκθεση φοιτητών του τμήματος χαρακτικής της Σχολής Καλών Τεχνών, Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων, Αθήνα
- 2005 1η Διεθνής τριενάλε Ex Libris, Λευκάδα

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

- 2ο Βραβείο για τη συμμετοχή στην 5η Μπιενάλε των φοιτητών των Ανωτάτων Σχολών Καλών Τεχνών της Ελλάδας, Κρήτη
Τιμητική διάκριση για τη συμμετοχή στη 10η Διεθνή έκθεση χαρακτικής Καϊχαπονα, Οουρένσε-Ισπανία

Panagiotis Kalogiannis

Born in Romania in 1983. Lives and works in Thessaloniki-Greece.

2004-2010 Studies Engraving Aristotle University of Thessaloniki School of Fine Arts Department of Fine and Applied Arts, under the guidance of professor Manolis Giannadakis.

EXHIBITIONS

- 2010 10th fine art festival, 13 galleries present young artists, action field Codra, Thessaloniki, Greece
- 2009 "Printmaking", printmaking department of the School of Fine Arts of AUTH, museum of Contemporary Art Florina, Greece
LINOCUTS, engraving exhibition, Dimitris Karlaftopoulos, Panagiotis Kalogiannis, Vlassis Art Com Gallery, Thessaloniki, Greece
"Why cinema now?" 50th Thessaloniki international film festival. Students exhibition of the Schools of Fine Arts of Athens, Thessaloniki and Florina, Greece
- 2008 Sicevo graphic workshop, the gallery of Contemporary Fine Arts Nis, Serbia
"I Create, therefore I Am", at the frame of visual arts in Greece 3, Center of Contemporary Art, Thessaloniki, Greece
The 10th international engraving biennale Caixanova, Ourense, Spain
5th Biennale of students of School of Fine Arts of Greece, Grete, Greece
1st printmaking triennial, "Bridges between the Mediterranean and the Baltic", Thessaloniki, Greece
The 13th international triennial of small graphic forms, Lodz, Poland
"Ex-Presso" 4 young artists, gallery Papatzikou, Veroia, Greece
The 2nd international Ex Libris triennial, Lefkas, Greece
"AUTH 10 Years Engraving Workshop" Cultural Center of MIET, Thessaloniki, Greece
- 2007 Engraving Department Exhibition of the School of Fine Arts of Thessaloniki, RED gallery, Athens, Greece
3rd International Contemporary Art Meeting Belle Arte 2007, Lamia, Greece
- 2006 Engraving Department Exhibition of the School of Fine Arts of Thessaloniki Arts Center, Municipality of Athens, Athens, Greece
- 2005 1st International Ex Libris triennial, Lefkas, Greece

DISTINCTIONS

- 2nd award for the participation at 5th Biennale of students of School of Fine Arts of Greece, Grete, Greece
Honorable mention for the participation at the 10th international engraving biennale Caixanova, Ourense, Spain

Παναγιώτης Καλογιάννης
Φιλελλίνων 11
546 45 Θεσσαλονίκη
6944 726465

Panagiotis Kalogiannis
11, Filellinon str.
546 45 Thessaloniki, Greece
+30 6944 726465

γραφιστικός σχεδιασμός καταλόγου
Χριστίνα Παυλίδου | Akron Aoton

graphic designer
Christina Pavlidou | Akron Aoton

papatzikou

Αγ. Αντωνίου 26, Βέροια
591 00 - τηλ: 23310 70325
e-mail: vpapatzikou@gmail.com

